

[Holger Larsen.]

sprøjterne, det maatte ikke standses undervejs. Denne Tagen-Initiativ er, haaber jeg, Statsbanernes nye „Væsen“: Nu gælder det, nu skal der laves noget!

Den højtærede Minister holdt et historisk Foredrag om Overfarter i tidligere Tider. Det var meget interessant, men det har intet med Nutiden at gøre. Nu overføres der saa enorme Mængder baade af Gods og rejsende, at alt, hvad vi tidligere har været udsat for, i Sammenligning hermed er for intet at regne. Og hvad Isbaads-Transport over Sprogø angaar, saa vil jeg hævde, at den er der ingen ansvarlig Mand, der vil tage Ansvaret for. Vore Isbaade til Isbaads-Transport hører hjemme paa et eller andet Frilandsmuseum, hvis Baadene da i det hele taget kan taale at staa i fri Luft.

Hvad angaar den russiske Hjælp, der er tilbudt, maa jeg mene, at Ministeren, hvis han havde haft den samme Opfattelse som jeg med Hensyn til Store Bælts Overfartens Nødvendighed for vort Samkvem, ikke alene vilde have sikret sig „Sampo“, men ogsaa — trods alt — et af de russiske Skibe. Men her er det, jeg mener, at Handelsministeren har faaet Overtaget, idet Ministeren, da der var kommet Fart i den almindelige Dampskibstrafik, har ladet Statsbanernes Overfartsforhold ligge forholdsvis roligt, og det tror jeg, man maa bebrejde Ministeren — han har her ikke haft den heldigste Haand.

Jeg vil i øvrigt i denne Forbindelse henlede Ministerens Opmærksomhed paa et Forslag, som jeg ærligt erkender, jeg ikke selv har fundet paa. Ligesom man nu har indledet svenske Forhandlinger, hvorved man har opnaaet, at det danske og svenske Isbrydermateriel i Sundet arbejder sammen, kunde man, naar vi nu igen er kommet ind i rolige Forhold, maaske indlede baltiske Forhandlinger, lade Østersø-Staterne træde sammen til en baltisk Konference om Isbryderforhold. Thi det er jo ofte saaledes, at naar Isen presser paa mod Vest, er der aabent Vand mod Øst, og paa den Maade kunde Materiellet maaske bruges i Fællesskab. Men jeg vil bede Ministeren om, selv om vi faar en baltisk Overenskomst, ikke at opgve Tanken om en Isbryder i Store Bælt, for nu har vi jo set med „Sampo“, hvor lang Tid det kan vare, inden Hjælpen kommer, naar den skal komme saa langt borte fra.

Hvad Flaadens Skibe angaar, kan jeg ikke komme væk fra, at de paa et vist Tidspunkt maa have kunnet sejle. Flaadens Skibe er vistnok elendige, men paa et vist

Tidspunkt maa de dog have kunnet yde nogen Sejlhjælp, ellers slaas jo den Overbevisning fast hos Befolkningen, at Flaadens Skibe ikke er i Stand til at flyde, og vi er dog vel ikke tjent med, at det bliver slaaet alt for fast.

Med Hensyn til Mandskabets Indskrækning maa jeg sige til Ministeren, at naar man er derude, kan man ikke skifte Mandskab, medmindre man har forudset Situationen, at Skibet ikke kommer hjem det første Døgn, og saa havde sendt dobbelt Mandskab om Bord, eller man som for „Jylland“s Vedkommende har skiftet i Nyborg. Men det var det samme Mandskab, der først gjorde en 18 Timers Tur over og derefter 19,40 Timer tilbage, foruden den Tjenestetid, der ligger imellem Turene, hvorved de er kommet op paa 48 Timers Arbejdstid.

Ministeren siger, at ogsaa private Skibe sejler ud paa Chancesejlads, idet de mener, at de kommer nok igennem. Ja, det er jo ikke noget at bebrejde de private Skibe, for Statsbanernes Færger er gaaet i Spidsen, de anede ikke, om de kom over paa halvanden Time, eller om de skulde sidde tre Døgn fast. Naar Statsbanernes Skibe viser de private Skibe den sindssyge Vej at sejle ud i Chancesejlads, kan man ikke bebrejde disse, at de følger Eksemplet.

Jeg vil gerne til Ministerens Ord om, at disse Forhold ikke skal gentages, føje, at Dispositionerne maa bekendtgøres. Ministeren siger, at det er vanskeligt. Ja, jeg har jo set Skibe, som i „Radioavisen“ f. Eks. har kunnet bekendtgøre, at de sejlede næste Morgen; og de sejlede. Om de kom til Bestemmelsesstedet, kan jeg ikke sige noget om; men de sejlede, det vidste Folk, og det var beroligende for dem.

Saa sagde Ministeren, at Søfartschefen havde taget Ophold i Korsør; hvis han ikke havde været der, vilde det have været langt, langt værre. Men, højtærede Minister, det *kan* ikke blive værre. Hvis han var blevet i København, var det maaske blevet bedre endda; saa maatte han i alt Fald gøre disse Ture frem og tilbage for at se, hvorledes Forholdene var.

Ministeren siger, at det ikke var nemt at afværge Overfyldningen — det var Passagerernes Skyld. Naar man sender „Tyr“ af Sted Kl. 7 eller 7½ og siger, at „Jylland“ skal gaa ogsaa, havde det været en simpel Pligt for Statsbanernes overordnede Myndigheder, eller hvem det skal være, at sørge for at fordele Passagererne paa disse Skibe. Man kan ikke overlade Passagererne selv at søge over paa et andet Skib. De er